

hed til at undersøge disse Forhold for en enkelt Administrationsgrens Vedkommende. Ogsaa her var Kontortiden fra 11—4, men Friheden var saa stor, at man kom ikke Kl. 11, en Del af det underordnede Personale havde Privatarbejde til Kl. 11 og kom først Kl. 12, og de havde ligeledes Privatarbejde om Eftermiddagen, saa Kontortiden blev ikke videre lang. Det medførte den Gang, at vi stillede os lidt afvisende overfor dette Forhold, fordi vi mente, at selvfølgelig skulle Embedsmændene have en ordentlig Løn, men saa maa der ogsaa forlanges et virkeligt Arbejde. Jeg ser, at det i Bemærkningerne er anført, at et Forlangende om, at de udelukkende skulle yde deres Arbejdskraft her, vilde umuliggøre eller vanskeliggøre den hævdvundne Ordning, og man vilde altsaa blive ved det bestaaende. Dette Forhold vilde jeg gerne henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, idet jeg forudsætter, at der, efter de i Dag faldne Udtalelser, fra alle Sider er Enighed om, at man vil byde ordentlig Løn for ordentligt Arbejde. Den hævdvundne Ordning har jeg Grund til at tro, bestaar deri, at man er nogle faa Timer i Ministeriet, medens man ellers passer sine private Forretninger. Det siges længere nede i Bemærkningerne, at den gældende Ordning har den Fordel, at det umiskendeligt saavel er i Ministeriets som i de paagældende Funktionærers Interesse, at der gives dem Lejlighed til at opnaa videre Uddannelse, end de ere i Stand til at skaffe sig i det enkelte Kontor, hvis Arbejdsfelt ofte giver dem en ensidig Udvikling. Denne ensidige Udvikling er i mange Tilfælde ikke til nogen Skade, idet de kunne blive Specialister paa det Arbejdsfelt, hvor de virke, og det maatte kunne være heldigt for Staten.

Jeg gaar altsaa ud fra, at det er Ministerens Mening, at denne Frihed ogsaa skal gives i Fremtiden, og det ærede Medlem, der sidder lige for mig (N. P. Jensen), er et Bevis paa, at Friheden gives i let udstrakt Grad. Hans Arbejdstid er neppe fra 11—4, som Lovforslaget forudsætter, om den maaske falder før 11 og efter 4, kan jeg ikke vide. (N. P. Jensen: Jeg lønner en Vikar.) Ja, saa antager jeg, at denne Vikar er gaaet ind i det ærede Medlems Rettigheder og oppebærer hans Løn, thi det kan vel ikke være Meningen, at det ærede Medlem oppebærer sin fulde Gage og lønner Vikaren med en mindre Gage, det vilde være at udbytte andre paa uanstændig Maade.

Med disse Bemærkninger vilde jeg

gerne slaa fast som vort Standpunkt, at vi ville yde ordentlig Løn for ordentligt Arbejde, men at vi ønske at klare det Spørgsmaal, hvor vidt man gaar i Tilladelse til, at Folk kunne være borte 1 à 2 Timer af Kontortiden. Enhver, der kender de ministerielle Kontorer, ved, at fra 11—4 er Personalet der ikke. Nogle møde Kl. 11 og gaa temmelig hurtig, andre gaa senere, men efter Kl. 4 er der ingen af dem. Dette har jeg fundet Anledning til at bemærke, idet jeg henstiller til det kommende Udvalg at undersøge dette Forhold nærmere. For øvrigt kan jeg anbefale Lovforslaget.

Parkov: Det er med Tilfredshed, at vi fra vor Side have set dette Forslag fremlagt af den højtærede Finansminister, og det er ogsaa med Glæde, at vi høre, at dette Forslag vinder Tilslutning hos de forskellige Partier. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Flertallet (Blem) bemærkede, at der i alle Forhold er indtraadt en betydelig Prisstigning, Livsfornødenheder, Bolig, alt muligt er blevet dyrere, siden de Love, efter hvilke der lønnes paa det her omhandlede Omraade, bleve givne, saa at de Lønninger, som nu ere foreslaaede, maa siges at være passende. Jeg kunde endda nære nogen Tvivl om, hvorvidt man virkelig er naaet til den rigtige Grænse. Jeg kunde tænke mig, at der for enkelte af disse Embeds- og Bestillingsmænd kunde være Tale om at gaa lidt højere. Men overfor en saa almindelig Tilslutning, som dette Lovforslag har faaet, skal jeg ikke her komme ind paa Detailler i saa Henseende. At der paa de højeste Pladser indenfor Administrationen sidder udmærket dygtige Mænd, er af alle erkendt som særdeles vigtigt for Staten, og det vil derfor være af stor Betydning for Staten, at man ikke her er for nøjeseende med Hensyn til Lønningernes Størrelse. Den ærede Ordfører for Flertallet har Ret i, at hvis man vil sammenligne de her foreslaaede Lønninger med Lønninger, der gives til Mænd, som i privat Virksomhed indtage ledende Stillinger, ville de her foreslaaede Lønninger findes meget beskedne. Men, som sagt, at komme nærmere ind paa Forslaget finder jeg ikke nogen Anledning til. Vi ere taknemmelige for, at Forslaget stilles, og ville meget gerne være med til i et eventuelt Udvalg at forhandle nærmere om Sagen.

I Anmærkningerne til Forslaget henvises til de forskellige Lønningsforbedrin-